

ditors skriftlige Erklæring om, at han Intet har imod, at den omhandlede Bestemmelse tages. (Vedtaget med 12 St.)

§ 4.

Derfom en Deel af den paagjældende Eiendom er behæftet med thinglæst Pantegjæld, og Creditor har givet sit Samtykke til Bestemmelsen, skal Pantegjælden fra Erklæringens Thinglæsnings Dato betragtes som hvilende paa hele den samlede Eiendom.

Naar flere Dele af Eiendommen ere pantsatte til forskjellige Creditorer, skulle disses Erklæringer tillige indeholde det Fornødne om, hvorledes deres Fordringer skulle være prioriterede i den samlede Eiendom, i hvilket Tilfælde Creditorernes Erklæringer tillige ville være at thinglæse.

Jord, som er leveret Creditor som haandsaaet Pant, kan ikke inddrages under den samlede Eiendom, medmindre Creditor, efter de foran forefrevne Regler giver sit Samtykke til, at Pantet forandres fra haandsaaet Pant til Underpant.

(Vedtaget med 17 St.)

§ 5.

Er den paagjældende Eiendom mindre end 6 Marker Jord, kan Eieren, naar han senere erhverver mere Jord i samme Bygd, ved at følge samme Fremgangsmaade, som i § 2 er angivet, og under Jagttagelse af de i §§ 3 og 4 forefrevne Bestemmelser, fastsætte, at ogsaa dette senere erhvervede Jordegods skal uadskillelig høre til Eiendommen, og skal han saaledes kunne forøge Eiendommens Størrelse, indtil denne ialt udgjør 6 Marker Jord, inden og udengaards.

(Vedtaget med 13 St.)

§ 6.

Den, som eier en Selveiendom, der i Overensstemmelse med de foran givne Bestemmelser ikke kan udskyftes, skal være berettiget til ved en af ham inden Retten afgiven Erklæring at fastsætte, hvorledes med samme Eiendom efter hans Død skal forholdes, hvem af hans Børn eller Arvinger samme skal til-

falde, hvad Besætning der skal følge Gaarden og hvad Sum den skal tages for.

Naar de andre Sødskende, forinden Eiendommen tiltrædes af den, hvem den er bestemt til, ere misfornøiede med den for samme fastsatte Sum, bliver Eiendommen at vurderes af 3 dertil af Retten udmeldte uvillige Mænd, og skal det vedkommende Barn da være berettiget at overtage samme for $\frac{3}{4}$ Dele af dens virkelige Værdi.

(Vedtaget med 15 Stemmer.)

§ 7.

Er Eieren gift, og lever i sædvanligt Formuesælleskab med sin Hustru, maa han, naar han vil benytte den ham i forestaaende § givne Frihed, dertil erhverve sin Hustrues Samtykke.

(Vedtaget med 15 Stemmer.)

§ 8.

Ved den testamentariske Anordning, som Forældre saaledes gjøre over deres Selveiergaard, kan det og bestemmes, at den af dem, der bliver den Længstlevende, skal under de nærmere Betingelser, som efterfølgende § 10 indeholder, beholde Gaarden med Tilbehør, mod et Bederlag, der svarer til den Værdi, hvorfor Gaarden i Medhold af Bestemmelserne i § 6 i sin Tid skal overlades til et af Børnene, hvilket Bederlag stikkes i Eiendommen og udbetales i de Tilfælde, hvori Børns Fædrenes eller Mødrenears ellers skal udbetales dem.

Den Længstlevende er ikke bemyndiget til at sælge Gaarden, uden at den først tilbydes den Søn eller Datter, som den i sin Tid skal tilfalde, hvilken da skal være berettiget til at modtage samme for den i Testamentet satte Værdi, eller for den Sum, som i Tilfælde af Indsigelse fra de andre Sødskendes Side bestemmes paa den i § 6 angivne Maade, og med Beløbet's Tilvebringelse have Genstand til den anden derpaa følgende Juni eller December Termin.

Saafernt bemeldte Arving ikke er myndig, skal Sagen, inden Beslutning tages om Gaardens Overtagelse, indstilles til Justitsministeriets Bedømmelse.